

Den sjöman är så litet estimerad

(C)

Den sjöman är så li-tet e-sti-me-rad, Derför han
är u-taf så ringa stånd, Han må sitt bröd på hafwet surt för-
tje-na, Och slita ondt så mången, mången gång.

1. Den sjöman är så litet estimerad,
Derför att han är utaf så ringa stånd,
Han må sitt bröd på hafwet surt förtjena,
Och slita ondt så mången, mången gång.
2. Den sjöman får på hafwets böljor plöja,
Och tumla om på främmand' kust och strand,
Han ser så mången flicka för sitt öga,
Men aldrig han sin wän förglömma kan.
3. Hwar skall han trohet bland de flickor finna,
Då han på hafwets böljor tumlar sig,
Den stadighet den sjöman har i sinne,
Min wän, säg will du wara huld mot mig.
4. Här är min hand, här är mitt trogna hjerta,
Här är den ros jag plockat har för dig.
Tänk du på mig när stormen häftigt rasar.
Tänk du på mig – jag glömmmer aldrig dig.
5. Och tänk på mig i Swerges sköna sommar,
När lifwet blomstrar i sin rosenwår,
Sörj icke, du skall weta, att jag kommer,
Om himlen will, snart hem och gifter mig.

Flickans swar:

6. Nå wäl, min wän, min sjöman, du skall wara,
Min tankes och mitt hjertas bästa skatt,
Jag wäntar dig, med trohet will jag bära,
Din bild uti mitt bröst båd' dag och natt.